

Oponentský posudek diplomové práce

Diplomová práce

Autor: *Kryštof Velčovský*

Název: *Osobnost Abbé Pierra a Emauzské hnutí.*

(The Personality of Abbé Pierre and the Emmaüs Movement)

Fakulta: *HTF UK*

Katedra: *Religionistika*

Rok: *2006*

Oponentský posudek vypracoval:

prof. David R. Holeton

Předkládaná práce pana kolegy Velčovského se zabývá osobností Henriho Grouése (později pseudonym Abbé Pierre) a Emauzským hnutím, jehož zakladatelem se stal. Rád bych předeslal, že vlastní téma práce je velmi odlišné od problematiky, která je v centru mého odborného zájmu, proto se ve svém posudku této práce zaměřuji více na její *formální* stránku než *obsahovou*.

Kolega Velčovský zvolil pro svou diplomní práci téma, které je na domácí akademické půdě téměř nezpracované, jak dosvědčuje i seznam použité literatury, která je téměř výhradně cizojazyčná. Je nutné ocenit odvalu kolegy Velčovského, který se rozhodl zhostit dané problematiky i tehdy, když neměl možnost opřít svou práci o literaturu, která by mu poskytla vzor pro odborné a kritické zpracování zvolené problematiky. Nicméně musím v úvodu poznamenat, že právě této absenci vhodného vzoru jdou na vrub některé vážnější nedostatky kolegova zpracování zvolené látky.

Pan Velčovský svou práci přehledně rozvrhl do tří kmenových kapitol (2. Abbé Pierre; 3. Problematické aspekty; 4. Emauzy – historie hnutí a jeho struktura), jimž předřadil kratší *metodický úvod*. Závěr jeho studie tvoří poznámkový aparát, seznam pramenů a použité literatury a seznam příloh (textových i obrazových). V Závěru své práce pak sám stručně vymezuje její cíl: „*Zde předložená práce je ve své podstatě 'průsečíkem' vnitřního vyrovnávání se s prožitými zkušenostmi uvnitř emauzské komunity a s principem rešeršního úsilí při dohledávání pramenů (z širšího spektra zdrojů: texty, audiovizuální materiály, rozhovory atd.) ve snaze objektivizovat si ex post fenomén Emauz, respektive Emauzského hnutí.*“ (str. 69). Svůj posudek zaměřím na to, zda a jak pan kolega Velčovský dosáhl cíle, který si předsevzal.

Za „vyrovnání se ... s principem rešeršního úsilí“ považuji jak oddíl „Prameny“ (str. 75-77), tak oddíl „1. Metodika; 1.1. Prameny“ (str. 4-6). Přehledné členění pramenů (literatura, noviny a časopisy, internetové zdroje, CD a audio- a videokazety, encyklopedie) prokazuje, že autor podstoupil úsilí nemalé. Navíc je právě u tématu, které je u nás téměř odborně nezpracované, taková práce nedocenitelná a tvoří východisko pro další studium. Nezbyvá než vyjádřit jisté zklamání z toho, že se metodický úvod, ve kterém se autor pokusil o kritické poznámky k jednotlivým pramenům, omezil pouze na určité vybrané literární prameny (které užil při vlastním vypracování textu práce), a zcela pominul prameny ostatní povahy.

Podobná nedůslednost, pro kterou se snad mohl autor oprávněně rozhodnout v tomto případě, se projevuje i ve zpracování následujících kapitol, zejména pak v její biografické části (2. kapitola), která se věnuje životu Abbé Pierra a zaujímá **téměř 2/3 textu!** Má-li být i tato část výrazem autorovy snahy „objektivizovat si ex post fenomén Emauz, respektive Emauzského hnutí“, v dané kapitole pak zejména kritické vyrovnání se samotnou *osobností* Abbé Pierra, pak se nemohu ubránit jistému znepokojení. Při obhajobě práce bych rád panu kolegovi položil otázku, *zda podle svého odpovědného soudu považuje tuto kapitolu, která tvoří více jak polovinu jeho práce, za jeho pětiletému vysokoškolskému studiu odpovídající kritické posouzení určité výrazné osobnosti.* Mohu-li se dopustit vyhraněné formulace, pak celá kapitola působí spíše dojmem novinářské **publicistické „studie“**, kterou by bylo možné uveřejnit na pokračování v některém z tuzemských společenských týdeníků či měsíčníků. Vzhledem k tomu, že v českém jazyce existují o Abbé Pierrovi spíše novinové články, je politováníhodné, že se místo kritické analýzy zvoleného tématu rozhodl autor pro pokračování v žurnalistickém zpracování jeho osobnosti. Seriosní žurnalistická práce by však nejspíše prokázala většího kritického i analytického ducha. Skutečně se autor domnívá, že takové zpracování odpovídá povaze magisterské práce, která má prokázat schopnost studenta využít svých **odborných** znalostí a dovedností při kritickém písemném zpracování určitého tématu? Kapitola postrádá nejen ucelené strukturované závěrečné zhodnocení osobnosti Abbé Pierra (které je spíše tu a tam rozseté v krátkých poznámkách po celé kapitole, např. str. 34. „...Lunel přejímá nekriticky...za neúspěch nesl svůj díl odpovědnosti...“, ale v jedné své části, která líčí zahraniční cesty Abbé Pierra, dokonce zcela postrádá odkaz na pramen, ze kterého kolega Velčovský své údaje čerpal (např. str. 41 a 43-45). Z mé zběžné znalosti literatury o Abbé Pierrovi soudím, že jde většinou o díla hagiografická než kriticky analytická. Předkládaná práce je však prací magisterskou a její autor, zejména pokud měl možnost prodlévat po jistou dobu v samotných emauzských komunitách, má projevit svou schopnost distance od hagiografie a systematicky uplatnit kritický analytický přístup, který si osvojil, jak doufám, během svého pětiletého religionistického studia na HTF (či i jinde). Je to právě tento analytický přístup, který zcela chybí této celé magisterské práci.

Název části 3. kapitoly, „Abbé Pierre – ikona médií“, přináší zajímavý kontextový rys osobnosti Abbé Pierra, jehož zpracování je zejména v současném 'mediálním věku' zcela jistě žádoucím. Upozornění na tento rozměr patří k tomu dobrému v předložené práci. Rozumím tomu, že daná omezení pro magisterskou práci nedaly kolegovi Velčovskému příliš prostoru k hlubšímu zpracování tohoto tématu. Je ale přeci jen škoda, že mu sám nedal více prostoru, třeba i z části na úkor předchozí biografické kapitoly. V této podobě je tato část 3. kapitoly spíše letným upozorněním na zajímavý problém.

Oddílu věnovanému vztahu mezi Abbé Pierrem a církví mohu vytnout podobné nedostatky, jaké se projevily při zpracování biografické 2. kapitoly (včetně dle mého nedostatečné odkazy na poznámkový aparát (str. 57-59).

Závěrečná 4. kapitola je pak encyklopedickým zpracováním zvoleného okruhu otázek, což je dáno omezením rozsahu magisterské práce i koncepčním záměrem předložené práce.

Oproti tomu „Závěr“ zcela postrádá rys, který je smyslem existence této části magisterské práce. Postrádám celkové kritické shrnutí toho, k čemu autor při své práci dospěl a jaké závěry z toho vyvozuje. Je to však pochopitelné s ohledem na to, že takovým shrnutím nelze zakončit práci, která je složena převážně z a) biografie a b) encyklopedického článku o Emauzském hnutí.

Jinou mou otázkou je, proč pan kolega přiložený „Manifest“ uvedl pouze ve francouzském znění a nepřidal rovněž jeho český překlad.

Ačkoli se autor nedopustil vážných gramatických chyb, v celé práci je velké množství chyb v interpunkci.

Na závěr mohu říci, že se dle mého soudu kolega Velčovský **vzdal možnosti vtisknout své práci odbornější a kritičtější ráz, který by prokazoval, že práci předkládá student 5. ročníku vysokoškolského studia v oboru religionistika**. Nezbývá než doufat, že faktické znalosti a schopnosti pana kolegy, které nabyt a zušlechtil při svém osobním studiu na HTF, jsou mnohem lepší, než jak jim dává promluvit ve své předložené magisterské práci.

Obhajoba by se měla zaměřit na prokázání toho, že pan Velčovský je schopen kritické analytické práce a ukázat, že je rovněž schopen při ní uplatnit své kritické akademické schopnosti, které měl získat během studia na fakultě.

Pokud se tak při obhajobě nestane, doporučuji hodnocení „neprospěl“ (4).

V Praze dne 4. IX. 2006

---

prof. David R. Holeton